

Fyll och värn

fill din hand med kärlek
Och smek min ärrade kind
fill din röst med ömhet
och badda min sårade själ
fill dina ögon med värme
och värn mitt frusna hjärta

Monika Ekman, Hjo

Ensam

mitt i solnedgången
mitt i kvällens gyllne matta
Ror jag sakta
männor mot
mitt i gyllenmatta
Solen vävt en gyllne väg
för mig att ro uppå
Dagens allra sista strålar
Värmer kinden då
Tystnaden är allt som hörs
dominerar allt just då
när två lommar plötsligt skriker
ut sin kvällsåtrå

Inger Kristina

Du och jag

I natt var vi åter tillsammans
I min dröm.
Du och jag,
Som så många gånger förr.
Nu förtiden är det alltid jag min kära syster,
Som hälsar på dig i Din Himmel.
Vi sprang och höll varandras händer
Och skrattade,
När vi kryssade fram mellan alla stjärnor.
För här finns inga smärtor mer,
Här kan vi göra precis vad vi vill igen.
Jag är så tacksam för att du aldrig
Släpper taget om mig,
För jag behöver dig
Lika mycket nu som förr,
När du fanns på denna jord.
Och jag är övertygad om att det är du
Som öppnar porten,
Den dag jag knackar på,
För det har alltid varit
Du och Jag.

Anette Forsberg

Vila

Jag ville så gärna vila
i famnen på dig,
och få kinden min smekt
av handen, av dig.
Jag ville så stilla
vaggas till ro,
känna tillit, närhet
och evinnerlig tro.

Monika Ekman, Hjo

Nova

I kärlekens expanderande ljus
andas Livet
Naket, famnande
varandets dualitet,
i pulserande
Stjärnkaskader

Maria Sällström

Florans nyanser

En flora av nyanser
Har nu hösten tagit i bruk,
Man tror knappast
Att det finns på riktigt
Utan bara med
Färger på duk
Gult, orange och brunt
Är färger av värme
För kropp och själ
Efter sommarsens
Färgglada bukett vill nog hösten
kompensera oss alla väl.
Om vi ger oss tid
Att se oss omkring
Kan vi upptäcka
Många små under
Det är då
Vi lever till fullo
Av livets sällsamma stunder.

Anette Forsberg

Kantarellplock

En tavla
inramad av fönsterkarm
med evighetshöga fjällbranter
och sjöar med nattsvarta djup
Lövslogen står snart
i gyllengul dress
och vajar med tusenhänder

Inger Kristina

Livet

Sätt på hakklappen! Torka munnen
och kladda inte med maten
Använd linjalen och skriv alltid
med blyerts så du kan radera

Gå alltid samma vägar
så att du inte råkar få se något nytt
och res för all del aldrig ospecificerat

Stäng kapsylen på schampoflaskan
och ställ inte syltburken på duken
Gräsmattan ska kalkas varje höst
Och stövlarna ska stå
med skaften mot väggen
De tar mindre plats då!

Använd tandtråd,
plocka nashåren
städa garderoben
fill i Vita Arkivet.

Inger Kristina

En dikt om fibromyalgi

Du kom till mig,
Åh, vad jag hatade dig.
Du vände upp och ner på min värld,
jag tyckte ej jag var något värd.
du orsakade mig smärta, tårar och hat,
mina vänner fick jämt höra mitt tjat.
om krämpor, trötthet och värk,
dessutom migrän och huvudvärk.
mina pengar tog slut,
jag hade ej flera på lut.
hoppet försvann om ett värdigt liv.
Hjärtat värkte som om någon stack mig
med en kniv.
Jg ville inte längre leva så här,
fanns det någon mening med allt det här?
Men så en dag famlade jag ut ur mörkret.
Oroligt, vilset och skrämmt.
Jag tog mina första steg,
jag var envis och seg.
det skulle ordna sig på nåt sätt,
det här kändes helt rätt.
Jag började sakta jobba mig upp
ensam och i grupp.
Hoppaet började komma sakta.
Ibland hände det att man fick backa,
Livet kom tillbaks till mig
Jag hoppas att det även kommer till dig.
Ge inte upp kampen riktigt än,
det kommer ljusare tider min vän,
kämpa på och du får din lön,
Gud hör då din bön.
det finns hopp för alla
det gäller att den till sig kalla.

Katja

Sanningen?

Du försöker hela tiden komma bort
men dras allt närmare
Vägen mellan toppen och botten är så kort
men då tar du till din avskärmare

Den finns där när det blir för mycket
men börjar få allt svårare att fungera
Den kan inte stå emot det inre trycket
som blir allt mäktigare att parera

Det är så mycket som vill komma ut
men finns det någon som vill höra
Du har ju varit med om det här förut
men du vill undvika att någon störa

Det sägs ju att sanningen ska vara objektiv
men är den inte individuell
Det är ju om den ett ständigt bråk och kiv
och bestäms av segraren i en duell

Demokrati i ditt inre

På vissa av dina tankegångar
har du sträng censur
De är som livstidsdömda fångar
instängda i glömskans bur

Tanken har ju rätt att vara fri
inte ska där råda diktatur
Du måste i din själ tillåta demokrati
och inte flämta som ett skadat djur

Ingen annan behöver ju få veta
vad du anser i dina innersta rum
Du måste emot bortträngningen streta
för att inte bli inskränkt och dum

Vad du sedan ska göra i praktiken
är ju en helt annan sak
Här i livet blir man ju ofta besviken
och kanske inte utan orsak

Vi brottas ju alla med att få ihop
ytan med vårt inre
Men du kan inte bara genom ett rop
få tillbaka ett bortträngt minne

Bli som folk!

Det är bättre att acceptera sitt öde
än att dricka ur dårskapens flöde
Där blir det bara förvrängda perspektiv
och inget människovärdigt liv

Hur orkar människor slåss mot tiden
med en vision som är helt förviden
Finns det inga rimliga chanser att nå fram
varför ska man då föra en kamp så ensam

Det finns faktiskt de som det orkar
men bara jag tänker på det jag storknar
Saknar man för detta en rustning
är det liksom ingen mening

Varför ska man sig ut sälja
när det finns bättre vägar att välja
Titta bara bakom det andra hörnet
där finns en vän som tar av dig törnet

Vännen vill dig endast bara väl
och inte att du ska sälja ut din själ
Du kan väl åter bli som folk
och inte vara dårskapens fåfänga tolk

Höstlöv

Jag vill bli inbjuden av hösten till dans,
Och få virvla omkring
Tillsammans med färggranna löv
Utan hämningar.

Att få känna rytmen
Av vindens musik
Som bär mig över alla
Jordiska hinder.

Som befriar mig
Från all smärta och förtret,
Här vill jag sväva
I all evinnerlighet.

Anette Forsberg

Linnea

Du står där och hukar
bland mossor och blåbär
liten och osynlig är du
Men doften överträffar allt annat
får mig att stanna till
Att söka och leta
var är du som doftar
skogarnas bästa parfym

Inger Kristina

Tvivla

Undfallande strimmor av ljus
i stålgrått mörker.
Kärlekens ansikte
dolt i skam.
De vettlösa skriken av vrede
ekar genom salarna.
Varför lät du dig åderlätas,
Du som uthärdar allt.

Maria Sällström

?

Här vårdas en del
både krokigt och rakt
Runda eller gula, fast
det är ju klart
många mjuknar en smula
med tiden

Ett omsorgens rum,
med bevandrade golv
Hyser urkraft, från myllan
samt äpplen, i en korg
Och förstås, den gudomliga
cidern

Maria Sällström

Annons